

Балканско съперничество

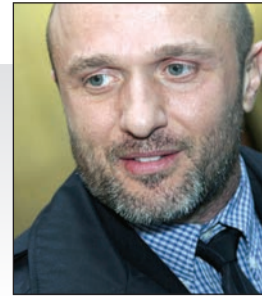
» На 2 стр.

Йорган Тодоров:

„Най-успелият българин в Холивуд, за когото никога не сме чували“

» На 3 стр.

Георги Тошев:

„Емир Кустурица е тъжен човек, напук на неговите филми“

» На 4 стр.

16 МЕЖДУНАРОДЕН СОФИЯ ФИЛМ ФЕСТИВАЛ

Dnes.bg

www.siff.bg

Разпространява се безплатно

12 МАРТ, 2012 г.

БРОЙ 4, ИЗЛИЗА ВСЕКИ ФЕСТИВАЛЕН ДЕН

Документалният конкурс

Авторско присъствие и теми от съвременното

Стартирал през 2009 г., Документалният конкурс в програмата на София Филм Фест се утвърди като пространство за независимо кино на световно ниво. За четвърта поредна година селекцията бе поверена на безспорните имена – Андрей Паунов и Борис Десподов. Те избраха десетте заглавия с много фестивални участия и качества и силно авторско присъствие по важните теми на съвременното.

Още по темата – на стр. 3

ФЕСТИВАЛНА ПРЕМИЕРА

Най-новият филм на Людмил Тодоров „Миграцията на паламуда“ прави хумористичен, но точен портрет на съвременна България. Филмът разказва за двама бащи (Хрис-

то Мутафчиев и Стефан Вълдобрев) и техните двама синове (Владимир Зомбори и Никола Стоянов), които се борят с трудния живот на село. Начините им за оцеляване са парадоксал-

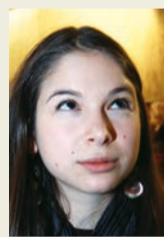
ни и много комични. Когато в края на филма те стигат точно там, откъдето са тръгнали, а именно – доникъде, вместо с униние, се изгълват с упование и сила, защото са заедно,

защото се подкрепят и обичат. „Героите ми твърдо вярват, че ще накарат паламуда, който не може да мигрира, да доплува от Черно море в река Янтра и това по някакъв начин отразява идеята и духа на целия филм“, споделя режисьорът. Запитан дали счита филма си за успешен, Людмил Тодоров цитира маестро: „Фелини е казал, че ако постигне 60% от това, което е замислил предварително, значи е успял. При мен са се получили 59.“

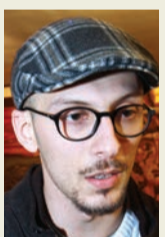
„Миграцията на паламуда“ е филм за човешката надежда,

» 3 стр.

Анкета: Кои са вашите фаворити на София Филм Фест 2012?

Цвета Атанасова, студентка:
„Ами има един госта интересен – „Имало едно време в Анадола“, както и „Хавър“.“

Иван Лангчев, сценарист, поет:
„Засега „Аве“, който много ми хареса, очаквам и „Имало едно време в Анадола“.“

Георги Ангелов, „един киноман в края на века“:
„Аве“, „Огнярят“, като очаквам да ми харесат „Фауст“ и „Разгряла“.“

ФЕСТИВАЛ НА СПОМЕНИ И ВЕЩИ

Модните и филмовите фетишисти от всички страни се съединиха по време на първия Vintage от старите ленти – базар на филмов реквизит. Сред пера, стари дантели и припомняне кое на кого е една внушителна група „прогресивни“ млади хора си тръгнаха с филмова история в чантите. Светът за пореден път се оказа голям, а парчета от неговия реквизит дебнеха отвсякъде. Около шандовете забелязахме и родни актьори и продуценти, един телевизионен екип и солидно общество от блогъри.

ФИЛМИТЕ ДНЕС

КИНО ЛЮМИЕР

16.30 Снеговете на Килиманжаро
The Snows of Kilimanjaro, 90'

18.30 Оттегляне / Leaving, 94'

20.30 Миграцията на паламуда
Migration of the Belted Bonito, 85'

ДОМ НА КИНОТО

12.45 Вълшебната долина / Magic Valley, 85'

14.30 Шанс / The Odds, 94' к/м: Rew Day, 7'

16.30 СФФУ: Портрет по зряч
Twilight Portrait, 105'

18.30 Шанс / The Odds, 94' к/м: Rew Day, 7'

21.00 Куклата, Шишко и аз / Doll, the Fatso and Me, 86' к/м: Яловина / Yalovina, 24'

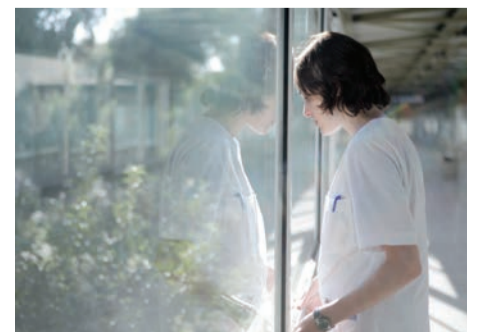
CINEMA CITY

19.00 Перфектно чувство
Perfect Sense, 92'

21.00 Поколение П / Generation P, 112'

КИНО „ОДЕОН“

18.00 Алпи / Alps, 93'

20.00 Кецове
Sneakers, 111'

БАЛКАНСКО СЪПЕРНИЧЕСТВО

Алпи
Гърция, 2011, 93 мин
Реж. Йоргос Лантимос

Отличеният за най-добър сценарий във Венеция '11 „Алпи“ (2011) на Йоргос Лантимос е сред предложенията в Балканския конкурс. Кинодрамата навлиза в сложния свят на медицинска сестра, която срещу заплащане, заедно със служителите на фирмата „Алпи“, замества починалите родственици на своите клиенти. Във филма участват Ариане Лабеде, Агелики Папулия, Джонни Веркис, Арис Сревиталис и др. Йоргос Лантимос е завършил кино- и те-

левизионна режисура в Киноакадемията „Ставракос“ в Атина. След 1995 г. режисира игрални филми, театрални пиеси, видеотанци и телевизионни реклами. Той е част от екипа, работил по церемониите по откриването и закриването на Олимпийските игри през 2004 г. Преди две години на Лазурния бряг Йоргос Лантимос получи наградата в секцията „Особен поглед“ за „Кучешки зъби“, смятан за една от големите сензации в арт киното. Филмът беше номиниран и за „Оскар“ за най-добър чуждозичен филм през 2010 г.

Гледайте днес от 18.00 ч. в кино „Одеон“

Два български филма – „Аве“ и „Кецове“, ще мерят сили с конкуренцията в Балканския конкурс на София Филм Фест. За първи път жури ще оценява филмите от Балканския конкурс на СФФ. Американският продуцент Джим Старк, молдовската режисьорка Ана-Фелиция Скутелнику и австрийският експерт Петер Заврел ще избират победителя от полуострова.

Кецове
България, 2011, 111 мин
Реж: Иван Владимиров и Валери Йорданов

Режисьорският дебют на Иван Владимиров и Валери Йорданов „Кецове“ е второто българско предложение в Балканския конкурс на Фестивала. „Цялото жури обожават този филм, той е необикновен и възхитителен. Виждате дори и аз съм с кецове - нося ги, защото го харесвам. Нима мислите, че обикновено слагам кецове под тази прекрасна вечерна рокля? Така реших да покажа своето отношение към великолепния филм. Много искахме да го отличим, но организаторите не разрешиха да дадем още една награда. Затова аз ще бъда с кецове, докато филмът получи това, което заслужава“, заяви самата Джералдин Чаплин по време на церемонията по връчването на наградите на

33-ия Московски кинофестивал, където тя беше председател на журито, а „Кецове“ получи почетен диплом / Special Mention.

Историята, разказана в „Кецове“, е по действителен случай, а прототипи на главните герои са

шестима младежи, които днес са на възраст между 45 и 47 години. В началото на лятото те решават да зарежат напрежението и проблемите в големия град и се отправят към едно от последните незастроени места по българското Черноморие. Сред девствени пясъци и огнени залежи младежите намират нови приятелства, любов и независимост. В главните роли във филма са Филип Аврамов, Иван Бърнев, Валери Йорданов, Васил Драганов, Иво Аръков и Ина Николова

Гледайте днес от 20.00 ч. в кино „Одеон“

ПАРТИ ЗОНА

Групата REBELITES се появява в началото на 2011 г., като естествено продължение на Root Souljah. Двама от основателите – Цветан Чобанов (пиано) и Alex G (китара) продължават да развиват реге и дъб вълната и в

новия си проект – REBELITES. Към тях се присъединява Санди (Senior Buffo, Root Souljah) на ударни и Harry Seldon бас китара. Вокалите са на Bisrat Mojo от Етиопия, който поставя нещата на съвсем друго ниво.

Новите песни са повлияни изцяло от африканската култура. Мелодиите и ритъмът, смесени с традиционния реге и дъб груув, поставят една изцяло нова концепция в звученето и характера на бандата. В новите песни се откроява и един нов стил – афро бийт. В по-голямата си част това е импровизация

и ние сме напълно освободени от рамките и музикалните схеми. Невероятно е!“ – споделя Цветан Чобанов. Брасовете са дело на Петър Щерев (Root Souljah) тромбон и Димитър Бакърджиев саксофон. Групата има и ефекти на живо, за което отговаря Атина Джилики. Най-новото име в групата е Михаил

Люлев – млад и много интересен певец, сериозна заявка за българската реге сцена.

Заповядайте днес в зала Matti'D

21.30 ч. – Rebelites
23.00 ч. – Dennis Wheatley
(композитор на „Бенгалският детектив“)

МЕЖДУНАРОДЕН КОНКУРС

„Куклата, Шишко и аз“
Германия, 2012, 90 мин
Реж. Феликс Щинц

„Куклата, Шишко и аз“ на немския режисьор Феликс Щинц е комичен роуд муви за истинското приятелство и целеустремеността, в който участват уникални персонажи. Бомбер е обикновен човечец. Току-що загубил работата си като куриер, той решава да ограби бившия си шеф, като задържи за себе си

парите от последното му пътуване по работа до Париж. Европа е красива сляпа францужка, която живее в Париж. Когато разбира, че е бременна от случаен флирт с немец, тя решава да замине за Берлин и да го открие. „Куклата, Шишко и аз“, фаворит на публиката на фестивала на германските фантастични филми в Саарбрюкен '12, е първият пълнометражен филм на 30-годишния Феликс Щинц, който записва икономика в Берлин, но вместо да завърши, основава продуцентската компания

„Strangenough Pictures“. От 2004 до 2006 г. Феликс следва медии и информационни науки в Офенбург. Работи по няколко телевизионни и игрални филма и снима късометражни си дебют. През 2006 г. е сред основателите на „Strange Shorts e.V.“ – програма за прожектиране на късометражни филми из цяла Европа. От 2007 г. насам Феликс Щинц работи в различни медийни програми с педагогическа насоченост за подрастващи и ръководи уъркшопове за писане на сценарии и режисирани към университетите в Офенбург.

Гледайте днес от 21.00 ч. в Дома на киното

Фиш енд чипс
Кипър, 2011, 101 мин
Реж. Елиас Деметриу

Филмовото предложение от Кипър – „Фиш енд чипс“ (2011) на режисьора Елиас Деметриу, е едновременно драма и комедия за напредването на възрастта, въздействаща смес от няколко различни жанра и трогателен разказ за живота, любовта, ро-

дина, съдбата и за това как се оцелява в този труден свят. Сюжетът проследява съдбата на кипърския емигрант Анди, който решава да напусне Лондон, да се върне в родината си и да положи усилия, за да изгради отново живота си. След като, откакто се помни, е работил като луд за различни шефове, сега иска да отвори свое заведение за гържене на риба и картофи. Но мечтата му се превръща в кошмарна реалност, защото Анди е забравил една малка подробност: Кипър не е Лондон и да се яде „фиш енд

чипс“ не е никак модерно...

Роденият в Кипър през 1965 г. Елиас Деметриу има британско, гръцко и кипърско гражданство. Завършил е кинорежисура в университета в Атина и в момента живее и работи в гръцката столица. Създал е няколко документални и седем късометражни филма, повечето от които са показвани на международни фестивали.

Гледайте утре от 18.30 ч. в Дома на киното

Фестивална премиера

>> 1 стр.

колко и нелепа да изглежда тя понякога. „Исках да разкажа за хората, които живеят извън големите градове и остават по-възрастни от масовата психоза, обзела българите и караща ги да се самоопределят като тъжни, нещастни, отчаяни, а медиите непрекъснато ни натрапват това – размишлява Людмил Тодоров. – Подобно схващане е невярно, защото е само част от истината за хората, които живеят в България в момента. Ежедневието на моите герои не е леко, но въпреки това те са запазили радостта и вкуса си към живота. И тази представа за нас самите би трябвало да се коригира по някакъв начин, защото, ако продължаваме да говорим, че сме такива, наистина ще се превърнем в тези нещастници.“

Филмът зарежда зрителите с позитивна енергия и ни показва, че българите все още сме запазили чувството си за хумор и жизнеността... Заснет е почти изцяло под открито небе – основните му локации са пътищата и селата край Габрово, градовете Царево и Поморие, магистралата София-Бургас. Във филма ще видим още добре познатия ни от „ТІТ“ и сериала „Под прикритие“ Александър Сано, Гергана Стоянова, Кенууд Хил, Ицхак Финци. Зад камерата е един от най-добрите

български оператори – опитният Рали Ралчев. „Миграцията на паламуда“ се посвещава на незабравимия Велко Кънев, който прави последната си роля именно в тази екранна история.

Людмил Тодоров е завършил кинорежисура във ВИТИЗ през 1982 г. Сам пише сценариите на всичките си филми, като се започне с „Бягащи кучета“ (1989) и „Любовното лято на един лъохман“ (1990), които винаги се цитират, когато се връщаме към възродените „корени“ на младежката тематика и проблемите на младото поколение в новото българско кино. „Приятелите на Емилия“ (1996) задържа интереса върху дилемите на поостарелите „лъохмани“ и му носи наградата на ФИПРЕССИ от фестивала в Солун. „Емигранти“ (2002, награда за най-добър български филм от СФФ 2003) и „Шивачки“ (2007) пък бяха сред първите лястовици, предизвикали желанието на българския зрител да влезе отново в кинозалите, за да гледа родно кино.

Вземете автограф от режисьора Людмил Тодоров и екипа на филма днес, в 20.30 ч., кино Люмьер.

ФИЛМИТЕ ДНЕС

ФРЕНСКИ ИНСТИТУТ

19.00 Внезапен край
Stopped on Track, 110'

21.00 Цирк Колумбия
Circus Columbia, 113'

EURO CINEMA

19.00 Бенгалският детектив
Bengali Detective, 110'

21.15 Татко снима мръсни филми
Dad Made Dirty Movies, 57'

НАТФИЗ

Късометражен маратон

14.00 EFA Shorts 1, 86'
16.00 EFA Shorts 2, 75'
18.00 EFA Shorts 3, 88'
20.00 EFA Shorts 4, 63'

Йордан Тодоров:

„Най-успелият българин в Холивуд, за когото никога не сме чували“

По този начин Йордан Тодоров, режисьорът на „Татко снима мръсни филми“, и неговият екип наричат Стивън С. Апостолоф – култова личност в американското B-movie от 60-те и 70-те години на XX век, българин, роден в Бургас през 1928 г. и избягал по политически причини още в началото на комунизма. Филмът на Йордан Тодоров за Стивън Апостолоф е едно от заглавията, откриващи Документалния конкурс на фестивала. Като паралелна програма продуцентите от „Агитпроп“ са подготвили и серия американски B-класики, които да ни въведат в атмосферата на паралелното холивудско кино от 60-те и 70-те години на миналия век.

Нека да започнем с това какво представляват „мръсните филми“ на Стивън Апостолоф...

Навремето точно този тип филми, които прави Апостолоф, се наричат „мръсни филми“, за да се разграничат от порнографията, която именно в онези години (началото на 70-те) нахлува в американското кино. По някакъв начин всички тези филми разведряват атмосферата – времената са такива: 60-те години, експериментите с различни видове наркотици, рокендрол музиката... Това е едно много освободено време и този тип еротични филми, наречени *sexploitation*, спомагат за едно такова разведряване на американското общество по онова време.

Стивън Апостолоф, подобно на Ед Ууд, с когото е работил, също е бил доста противоречива личност...

След толкова години работа по проекта аз самият може би съм все по-склонен да приемам крайностите в личността на Стивън Апостолоф. Тоест, не ги намирам за толкова противоречиви си.

Стивън Апостолоф е снимал своите еротични филми и едновременно с това е бил убеден християнин. Той е човекът, построил първата православна църква в Лос Анджелис през 1961 г. Децата му, това го има и в моя филм, от трета страна, са знаели с какво се занимава

баща им, гордеели са се с него и съвсем свободно са заявявали, когато са ги питали в училище, че баща им снима „мръсни филми“. След заснемането на първия си филм Апостолоф започва да снима под псевдоним – от една страна, защото това са едни все още

консервативни години в Америка, точно след 50-те, от друга, защото режисьорите, които са се занимавали с такова кино в онези времена са имали доста често проблеми с властите, а той не е искал това. И може би и по тази причина не е толкова познат в България.

И все пак, как Стефан Апостолов от Бургас става известният холивудски режисьор А.С. Stephen(s)?

Той емигрира в Щатите през 1952 г., като преди това преминава последователно през Истанбул, Париж, Канада... и накрая пътешествието му завършва в Калифорния. Самият той казва нещо много показателно по този въпрос: че е отишъл там не за да снима филми в Холивуд, а заради климата. Негови са думите: „Ако бях в Милуоки, щях да правя бира, ако бях в Детройт, може би щях да правя автомобили. Обаче аз попаднах в Лос Анджелис, а какво да правя в Холивуд, освен филми?“

Ти самият как попадна на Стивън Апостолоф и как реши да направиш „Татко снима мръсни филми“?

Преди няколко години получих един мистериозен имейл от мой приятел, който гласеше: „Виж кой снима еротичните сценарии на Ед Ууд!“... Когато издирих сина на Стивън Апостолоф и се свързах с него, се оказа, че режисьорът е починал преди около два месеца, точно по времето, когато получих този имейл и научих кой е Стивън Апостолоф...

Георги Тошев:

„ЕМИР КУСТУРИЦА Е ТЪЖЕН ЧОВЕК НАПУК НА НЕГОВИТЕ ФИЛМИ“

На 10 март от 15.30 ч. в Дома на киното, в рамките на 16-ия София Филм Фест, беше премиерата на документалния филм на Георги Тошев „Кустурица. Балкански хулиган“. Филмът е вдъхновен от автобиографичната книга „Смъртта е непотвърден слух“ (издателство „Колибри“) на режисьора Емир Кустурица. Във филма се разказват в допълнение много подробности за това какво се случва с Кустурица днес и сега, отвъд успеха, парите, зависимостите и суетата. Непосредствено след прожекцията беше и премиерата на книгата. За погубите да направи този филм разговаряме с неговия автор Георги Тошев:

Кое Ви изкуши да се спрете на знаменитата фигура на Емир Кустурица?

Миналата година знаех, че книгата ще излезе на български език и тогава реших да се върна към една моя стара мечта, да се срещна с Емир Кустурица. Не бих казал, че съм почитател на всичките му филми, но винаги съм бил предизвикван от хора, които умеят да ме провокират като зрител, като слушател. Кустурица е един от тях, който през всичките тези години ме интригува с несъгласието си. Започнахме една битка за неговото издирване. Намерихме го. Той все отлагаше срещата ни. Внезапно и случайно, когато отивах да снимам филм за Ани Лейбовиц, го открих в хотела в Санкт Петербург. Всичко започна от една пресконференция, на която му се представих и му казах: „Аз съм човекът, който Ви звъни по телефона“. И той отговори: „Добре. Правим го“, но трябваше внезапно да замине. След това отидохме в Белград, Вишеград, в Дървен град. Пак го отложихме. И така няколко пъти се срещаме и отлагахме във времето този много голям разговор, който стана буквално последните часове преди да

напусна Дървен град. Бях почти отчаян, че няма да имам този цялостен поглед. Имах много часове разговори с него. Имах нуждата да събера всичко това, което се появяваше в мен като въпроси във времето. Исках да науча историята на Емир Кустурица такава, каквато е днес и сега. Това не е филм, който изследва неговата биография, а това е по-скоро едно вглеждане в Кустурица на прага на неговите 60 години, пред старта на нов, много мащабен филм с Бенисио дел Торо. Кустурица, който е по-спокоен. Кустурица, който се завръща там, откъдето е тръгнал. А това е една гранична линия между Република Сърбия и Босна.

Какво сте вложили в заглавието „Кустурица. Балкански хулиган“?

Това е една шега, разбира се. През всичкото това време неговите приятели свидетелстват за това, че той е човек, който по някакъв начин предизвиква другите – било чрез киното, било чрез поведението си. Той е човек, който е израснал на улицата. Той е един вагабонтин. Неговото усещане за света е много автентично. Именно тази автентичност влагам в думата „хулиган“, защото той много

добре чувства, възпроизвежда и някакси преживява Балканите. А да преживяваш Балканите, не е лесна работа.

Какво научихте от срещата си с Кустурица?

Научих, че думата „достойнство“ има смисъл. Въпреки грешките, въпреки провалите, въпреки успехите, въпреки парите, въпреки проблемите, въпреки любовта и въпреки разделите. А това да запазиш собственото си достойнство, е привилегия на хората, които знаят кои са, които се справят със собствения си живот и го живеят по начин, по който след време да не се срамуват. Смятам, че моето голямо откритие за Кустурица са две неща: той е тъжен човек, напук на неговите филми, които искрят от емоция, страсти, любов и т. н. Той е един много достоен човек, въпреки писанията, че се заиграва с този или онзи.

Как мотивирахте Кустурица да застане пред Вашата камера?

Готов съм да бъда навсякъде и да се срещна с всеки, който ми е интересен и чрез когото мога да отговоря на въпроси, които ме вълнуват. Кустурица е един от тези хора. Със сигурност не съм му плащал, за да ме допусне до себе си. Това са едни много нискобюджетни филми. Ключът е в респекта ми към твореца, към личността, която ме е провокирала да направя този филм. Уважението и любовта към екипа, с който го правя, ме кара да бъда много честен. Не може, когато си толкова искрен, да не стигнеш до човека и той да ти откаже. Вярвам в това. Неслучайно Кустурица е поредният много значим за мен човек, с когото аз се срещам. Среща, която няма да забравя. Среща, която превърнах в едно добро познание.

Тери Гилъм с наградата на ЕФА за късометражен филм

За поредна година в рамките на София Филм Фест имате възможност да гледате най-добрите 15 късометражни филма от континента, номинирани за наградата на Европейската филмова академия (ЕФА). Прожекциите на филмите са в понеделник в залата на НАТФИЗ. От създаването си досега ЕФА се стреми не само да отбелязва постиженията на утвърдени имена, но и да подпомага талантиливи дебютанти. Поради това през 1998 г., в партньорство с няколко европейски фестивала на Стария континент, ЕФА включи към Европейските филмови награди и приз за късометражен филм. Всеки един от тези фестивали има награда за късометражен филм, като спечелилият я автоматично бива номиниран за Европейска филмова награда. През следващата година ЕФА организира показването на всички номинирани филми в рамките на 40

европейски и неевропейски фестивала. Носителят на наградата на ЕФА за късометражен филм за 2011 г. е Цялото семейство на Тери Гилъм. По този повод ви предлагаме блиц-интервю с Тери Гилъм.

За колко време заснехте фил-

ма? Трудно ли беше да намерите финансиране за него?

Снимачният период беше една седмица. Филмът беше финансиран от производителите на паста „Garofalo“, които вече са спонсорирани три късометражни филма.

Очевидно те обичат и киното, и пастата!

Какви асоциации поражда у Вас изразът „европейско кинообщество“?

Европа трябва да развие по-добре киноразпространението и рекламата на филмите на континента. В момента е трудно да се състезаваш с огромната маркетингова машина на Холивуд. Във Великобритания съществуваше закон, съобразно с който част от всеки продаден билет за кино се удържаше за британската киноиндустрия. Би било добре отново да наложим такъв закон. Така успешните американски филми ще спомогат за създаването на европейски филми.

Ако сте собственик на кинозалон за една вечер, какви филми бихте прожектирали?

Велики класически заглавия, които не можете току-тъй да откриете на DVD.

Върху какво работите сега?

В момента разработвам два проекта – *The Man Who Killed Don Quixote* и *Mr. Vertigo* по роман на Пол Остър.

ФИЛМИТЕ УТРЕ

КИНО ЛЮМИЕР

16.00 **Островът**
The Island, 110'

18.15 **Испания**
Spain, 102'

20.45 **Перфектно чувство**
Perfect Sense, 92'

ДОМ НА КИНОТО

14.00 **Архео** / Archeo, 76'

16.00 **Бъдещето е завинаги** / Future Lasts Forever, 108' к/м:

В крак с времето

In Step with the Time, 14'

18.30 **Фиш енд чипс** / Fish'n'Chips, 101' к/м: **Сутрин** / Morning, 15'

21.00 **Историята са живи, когато се помнят** / Stories Only Exist When Remembered, 98' к/м: **Отивам в Италия** / Going to Italy, 25'

CINEMA CITY

19.00 **Тришна** / Trishna, 117'

21.15 **Раздяла** / A Separation, 123'

КИНО „ОДЕОН“

18.00 **Щурец в ухото**
A Cricket in the Ear, 95' (вход свободен!)

20.00 **Имало едно време в Анагола**
Once Upon a Time in Anatolia, 150'

ФРЕНСКИ ИНСТИТУТ

19.00 **Най-щастливото момиче на света** / The Happiest Girl in the World, 100'

21.00 **Вторник след Колега**
Tuesday after Christmas, 99'

Главен редактор Деян Статулов
Автори Лора Трайкова, Преслава Преславова, Цветан Цветанов, Виктория Маринова и Десислава Томова
f Geo Калев, Емона Цончева, Любомир Спиров, Марин Руков, Яна Пункина, Митко Момчев, Иван Григоров, Агриана Панева - координатор - Studiofo.net

Стилов редактор Богдана Китанова
Превод Мария Петкова
Дизайн и предпечат Александър Рангелов
Печат Дедракс
Издава Арт Фест

Цялата отговорност е на авторите и Европейската аудио-визуална и изпълнителна агенция и Комисията на европейските общности не носят отговорност за каквато и да е употреба на включената в това издание информация.

